

Получена: 20.03.2019 г.

Приета: 29.07.2019 г.

КЪМ ИНФОРМАЦИОНЕН МОДЕЛ ЗА ПРОСТРАНСТВЕНО ПЛАНИРАНЕ И ИНТЕГРИРАНА УСТРОЙСТВЕНА ЗАЩИТА НА ТЕРИТОРИЯТА НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

А. Буров¹, И. Мутафчийска²

Ключови думи: информационен модел, пространствено планиране, устройствена защита, територия

РЕЗЮМЕ

Статията има за цел да очертае част от резултатите, достигнати в първия етап на научно-приложния проект „Информационна платформа за изследване и моделиране на околната среда“ и по-специално изводите от актуалния преглед на нормативната уредба по отношение на системната обвързаност в информационния модел. Синтезирани резултати от прегледа са представени, както по отношение на общата информационна основа при планирането на стратегическото развитие и устройството на територията, така и при специфичните информационни въпроси, касаещи устройствената защита. Изводите от направения анализ насочват към необходимост от нормативни и оперативни мерки за преодоляване на идентифицираните дефицити.

1. Въведение

Пространственото, и в частност устройственото планиране, са набор от значими действия при предоговаряне и насочване на изборите на обществото към устойчиво развитие и издръжливост в територията на страната. Целите на планирането от национална гледна точка могат да бъдат обобщени до няколко положения, а именно възпроизводството на материалните блага и защитата на здравето на гражданите и общностите на

¹ Ангел Буров, гл. ас. д-р урб., кат. „Градоустройство”, УАСГ, бул. „Хр. Смирненски“ № 1, 1046 София, e-mail: burrov_far@uacg.bg

² Ирина Мутафчийска, гл. ас. д-р урб., кат. „Градоустройство”, УАСГ, бул. „Хр. Смирненски“ № 1, 1046 София, e-mail: irina.mutafchiiska@gmail.com

територията на Република България, ефективното и справедливо развитие в рамките на екологичния капацитет на страната, ограничаването на зависимостите от външни ресурси и гарантирането на самостоятелност на държавата, съхраняването на културните и природните ценности за следващите поколения и др. Този набор от цели предполага отлична съгласуваност на институциите и умерено регулиране на свободната инициатива при прилагане на приспособяващи се към динамичните промени политики във вътрешен план със съществената помощ и на **информационно-комуникационните технологии и научно-приложните изследвания**. Националната система за пространствено планиране с елементите и връзките, които я изграждат и пресъздават, разчита в основата си на действия и **информационни системи**, захранващи планирането с **пространствени данни**, които служат на обмена на знание и на заинтересованото участие в процеса на планиране и вземане на решения [1].

В настоящата статия са разгледани по-общите нормативни изисквания за информационно обезпечаване на планирането, както и по-специфичните въпроси за информацията относно устройствената защита на територията на Република България.

2. Цел и методи на изследване

Специфичната цел на научно-приложния проект „Информационна платформа за изследване и моделиране на околната среда“, част от чиито резултати са представени тук, е „Актуален преглед на нормативната уредба за подобряване на системната обвързаност в информационния модел“.

Методите на изследване са:

- преглед на актуалната нормативна уредба, включваща законови и подзаконовни нормативни документи, както и специфични технически норми и изисквания;
- синтезиране на изводи относно установените празнини;
- идентификация на най-конкретното звено и отговорни лица, занимаващи се със съответните данни в рамките на компетентната институция според правилниците за дейността и/или административната структура;
- сравнителен анализ на терминологията и изискванията за регистрация и поддържане.

В настоящата статия са представени обобщени комбинирани резултати от първите два метода, като критериите за оценка при синтезирането включват:

- установяване на липса на ясно указани или развити изисквания спрямо утвърдени международни практики и съществуващ опит;
- неустановени компетентни органи или размити отговорности между няколко административни структури;
- разминаване между обема и съдържанието на законовите изисквания и осъществяваните действия от страна на компетентните органи, за които може да се установи от публикуваната обществено достъпна информация.

Синтезирани резултати от прегледа са представени, както по отношение на общата информационна основа при планирането на стратегическото развитие и устройството на територията, така и при специфичните информационни въпроси, касаещи устройствената защита.

3. Резултати и коментар

3.1. Информационна основа за планирането на стратегическото развитие и устройството на територията на Република България

Основните инструменти на планирането са регламентирани в Закона за регионално развитие (ЗРР) [2] и в Закона за устройство на територията (ЗУТ) [3] със съпътстващи инструменти и процедури за тяхната оценка, регламентирани в Закона за опазване на околната среда (ЗООС), Закона за биологичното разнообразие (ЗБР), Закона за културното наследство (ЗКН), заедно с подзаконовите актове. Множество други свързани нормативни актове, (напр. Закона за водите (ЗВ), Закона за чистотата на атмосферния въздух (ЗЧАВ), Закона за опазване на земеделските земи (ЗОЗЗ), Закона за горите (ЗГ), Закона за здравето (ЗЗ) и пр.) имат отношение към планирането и програмирането на развитието и на устройството на отделни видове територии и елементи на градската среда и територията. Въпросите за връзките между отделните видове територии и между елементи на средата не са достатъчно добре установени не само на законодателно, но и на научно-техническо ниво, което показва липсата на по-систематичен подход в страната. Голямо количество закони и нормативни актове определят нуждата от информационни и аналогични системи, подкрепящи управлението и планирането, като по-общите нормативни актове в това поле са Законът за електронното управление (ЗЕУ), Законът за достъп до обществена информация (ЗДОИ), Законът за достъп до пространствени данни (ЗДПД), Законът за кадастъра и имотния регистър (ЗКИР) и Законът за геодезията и картографията (ЗГК). Характерно за този набор от информационно ориентирани закони е пожелателният характер на голяма част от техните разпоредби и бавното им и ограничено покритие на практика. Това е валидно и за част от гореизброените закони като добър пример по отношение на ЗРР са липсващите регионални схеми за пространствено развитие (предходно регламентирани в ЗУТ като районни устройствени схеми), както и изключително тромавото разработване на ОУП на общините в страната, което се осъществява по критичен начин в множество аспекти.

Важен въпрос, който е и предизвикателство пред управлението на информацията на национално ниво с пряко отношение и към пространственото и устройствено планиране, е осигуряването на широк набор от данни, особено на тези част от Приложение III спрямо пътната карта по Директивата INSPIRE. Следните набори от данни в трите приложения на ЗДПД [4] имат по-съществено и обичайно отношение към пространственото планиране на територията:

- Приложение I – Административни единици, Адреси, Кадастрални имоти, Транспортни мрежи, Хидрография, Защитени обекти;
- Приложение II – Релеф, Земно покритие;
- Приложение III – Ползване на земята, Сгради, Управление на територията/ограничени/регулирани зони и отчетни единици, Разпределение на населението – демография, Здраве и безопасност на човека, Комунално-битови и обществени услуги, Съоръжения за мониторинг на околната среда, Местнообитания и биотопи, Производствени и промишлени съоръжения, Енергийни източници.

При планирането на акваторията или морското пространствено планиране от съществено значение са и наборите от данни в Приложение III относно Океанографските географски характеристики и Морските райони.

3.1.1. Стратегическо планиране на регионалното и пространственото развитие, морско пространствено планиране

Пространствените данни, свързани с документите на стратегическото регионално и пространствено развитие, заложи в Закона за регионалното развитие (ЗРР), имат отношение към повечето теми в приложенията на ЗДПД.

Като обобщение на изискванията може да се каже, че след въвеждането на промените от 2012 година и мигрирането на документите, регламентиращи пространственото (териториално-устройственото) развитие в Закона за регионалното развитие, основният фокус при боравенето с пространствени данни и данни с възможност за пространствено моделиране е върху изработването на документите, включени в Глава трета на ЗРР. Въпреки това, не бива да се подценява и необходимостта от пространствени данни при изработване на групата документи, отговорна за стратегическото планиране по нивата в ЗРР (Глава трета).

ЗРР предвижда дефиниране на специален териториален обхват по нива, който да служи за целите на териториалното развитие и действията към момента са регламентирани в чл. 4. Този териториален обхват е валиден, както за стратегическите документи, така и за пространствените. В член 5 от същия акт се дава възможност да се обособяват райони за целенасочена подкрепа от държавата. Териториалният обхват на районите за целенасочена подкрепа се определя в областните стратегии за развитие и се отразява и в регионалните схеми за пространствено развитие от ниво 3 (чл. 49, ал. 1, т. 11).

Предвид изискванията за съдържанието на документите за стратегическо развитие [2] и на документите за пространствено развитие [3], данните нужни и на двете групи са аналогични, както по тематични области, така и по обхват. Изключение от това правило са документите на общинско и подобщинското ниво. За изработването на общинския план за развитие и интегрирания план за градско възстановяване и развитие са необходими данни за населените места и по структурно определени части от тях.

Във връзка с изработването на Националната концепция за пространствено развитие (НКПР) се предвижда изграждане на специална географска информационна система чл. 17 [5]. Същото изискване е поставено и на документите от по-долните териториални нива. В поредица от разпоредби се залага като задължително условие да има съвместимост по структура и съдържание на географските информационни системи на регионалните схеми на ниво 2 и 3 с ГИС на НКПР. ГИС на документите от по-ниските нива допълват и се синхронизират с ГИС на документите от по-високите (чл. 35, ал. 3 и чл. 50, ал. 3, [6]). Въвежда се изискването за информационна основа при изработване на документите от всички нива да се ползват всички официални национални референтни информационни масиви от пространствени и статистически данни. Съгласно членовете чл. 17, ал. 2, чл. 35, ал. 2 и 50, ал. 2 в географските информационни системи се съхраняват в структуриран вид географски и статистически данни и метаданни за тях към Националната концепция за пространствено развитие и Регионалните схеми от нивата 2 и 3, включително геопространствени данни, създадени при изработването им.

Информационните празнини при ЗРР са свързани с това, че на високите териториални нива информационни дефицити не се регистрират предвид установената от 2008 година териториална основа на регионалното развитие. Въпреки това бавното осъществяване на националната инфраструктура за пространствена информация и неуредените отношения между отделните производители и доставчици на данни създават значителни затруднения при попълването на нужните информационни масиви. Евентуална промяна на обхвата на районите от ниво NUTS 2 ще наложи допълнително реструктуриране на информацията и адаптиране на пространствените анализи към новите граници на районите, което би засегнало част от статистическата информация, агрегирана на това рав-

нище, но и събирането и сглобяването на пространствените предвиждания от по-ниските (общини) към по-високите нива (райони), където се очаква разработване на схеми за пространствено развитие.

Съществен информационен дефицит има на ниските териториални нива – община, град и структурно определени части от градовете. Последните са извлечени чрез анализ при изработване на общинските планове за развитие и интегрираните планове за градско възстановяване и развитие. Базова липса на пространствени данни се регистрира в сферите на икономиката, пазара на труда, здравето на хората и др. на общинско ниво и в още по-голяма степен на градско или селищно ниво като най-ниски териториални единици. При друг набор от данни като например Комунално-битовите и обществени услуги (Приложение III от ЗДПД) информацията е изключително разпръсната и нейното събиране в повечето случаи представлява значително усилие.

При морското пространствено планиране, в Закона за морските пространства, вътрешните водни пътища и пристанищата на Република България (ЗМПВВПРБ) е заложен Морски пространствен план на Република България. Покрай интензивното разработване на предварителни проучвания и доклади във връзка със заложените срокове и осигурени средства, информационните празнини се запълват своевременно като сглобяването на единна информационна основа предстои [7, 8]. Част от наборите от данни (напр. демографски, социални и икономически) са аналогични на тези, използвани в документите за стратегическо и пространствено развитие на регионално ниво, но други са специфични единствено за морските пространства и създаването на допълнителен капацитет в това отношение е решаващо за навременното покриване на европейските постановки за интегрирана морска политика с помощта на ГИС и подходящ информационен модел [9].

3.1.2. Устройство на територията и черноморското крайбрежие, на градовете, селищните образувания с национално значение и столичния град

В ЗУТ са разписани ключови разпоредби относно изходните данни за целите на устройственото планиране (Раздел I. Информационна и техническа основа на устройствените планове), допълнени от разпоредбите на Наредба № 8 от 14 юни 2001 г. [10] за обема и съдържанието на устройствените планове, както и по-общо от ЗКИР. Би могло да се направи най-общ коментар, че не са установени стандарти за оперативна съвместимост, с изключение на определената в свързаното законодателство геодезическа система БГС2005. Няма единна наредба, свързана със специализираните карти и регистри, а са приети отделни, но не са обхванати голяма част от нужни информационни масиви, което създава множество проблеми при ползването на разнообразните данни в страната. Същевременно е невъзможно обхващането на всички данни, дори и тези, произвеждани от официални източници. Следва да се търсят опростени правила и насоки за външния кръг от произвеждани от потребители и за работни цели пространствени данни, както и по-цялостно обхващане на официалните данни, използвани във връзка със специализирано законодателство и тези, попадащи в обхвата на ЗДПД, които представляват солидна основа и за устройственото планиране, както и за оценяването на въздействието на предвижданията върху околната среда.

Относно данните за бъдещото ползване на земята се откриват сериозни празнини в практиката във връзка с публичните регистри относно актовете за изработване и одобряване на устройствените планове (чл. 3-5 на ЗУТ), особено на общинско ниво в малки общини с ограничен капацитет и слаб контрол. Друг ключов въпрос в това отношение е начинът на съхраняването на информацията, предвижданията и бъдещото земеползване, където законодателството е слабо развито, а практиката е свързана с изключително про-

тиворечиви и разнородни действия на местните и други държавни власти, както в настоящето, така и по отношение на действащите планове от предходни периоди и законодателство (§ 6 от Преходните разпоредби на ЗУТ). Този въпрос има голямо значение и при координацията и интеграцията на предвижданията на регионално и национално ниво чрез съответните инструменти на планиране.

В продължение на коментара относно връзките в планирането (напр. връзките между различните видове територии), като значими разпоредби следва да се разглеждат тези, относно специализираните устройствени планове (чл. 111), където законодателството е все още слабо развито и не е достатъчно подкрепено от допълнителни подзаконови разпоредби, каквито са разглеждани в предходни разработки на екип от УАСГ [12 – 14].

При разпоредбите, свързани с чл. 5 на ЗУЗСО [15] относно достъпа до Общия устройствен план на Столична община, които са доразвити в отделен местен нормативен акт [16], не са установени информационни празнини. Напротив, съществуването на множество информационни системи и геопортали, както и изнесените към няколко общински предприятия, търговски дружества и експлоатационни дружества (концесионери) дейности по поддържане на данни и информация, заедно с липсата на правила за метаданни, технически спецификации за обмен на пространствените данни и оперативна съвместимост, води до сложна комбинация от формални и неформални взаимоотношения, сериозно забавяне и вложени допълнителни човешки ресурсът за основни дейности, които могат да бъдат избегнати и ресурса да бъде насочен по-ефективно към по-специфични дейности с висока добавена стойност в Столична община.

Облачните технологии и разширените мрежови услуги по отношение на част от данните биха могли да допринесат за облекчаване на процедурите и уреждане на взаимоотношенията между участниците в процеса на обмен на пространствени данни, където е и една от ролите на ЗДПД чрез националния портал за пространствени данни, чието реално функциониране е критичен момент в продължение на много години след пилотните опити за приватизация на този процес.

В другия специфичен закон, свързан с устройство на територията, ЗУЧК [17], във връзка с чл. 5 от него, документацията на ОУП и ПУП в повечето общини не е достъпна на интернет страниците на черноморските общини с малки изключения. По отношение на чл. 6 от този закон, касаещ специализираните данни за крайбрежието, както свързаната наредба, третираща проблематиката [18], така и самите данни по ал. 4 и 5 на чл. 6 са налични и специализираните карти са изработени, публикувани на страницата на Кадасрално-административната информационна система на АГКК. В картата по т. 3, чл. 6, ал. 4 за прилежащите на морето крайбрежни езера, лагуни, лимани и влажни зони информацията е в ограничен обхват спрямо целостта на екосистемните структури и функции на природните обекти в тази категория, които следва да бъдат публична държавна собственост.

В допълнение на трите закона, регламентиращи устройството на националната територия и на специфични части от нея, ключово значение при планирането на повисоките (общо устройствено планиране) и по-ниски (подробно устройствено планиране) равнища имат специализираните закони, третиращи **другите видове територии**:

- **Земеделски** – Закон за собствеността и ползването на земеделските земи (ЗСПЗЗ), Закон за опазване на земеделските земи (ЗОЗЗ);
- **Горски** – Закон за горите (ЗГ);
- **Нарушени** – Закон за почвите (ЗП); Закон за подземните богатства (ЗПБ);
- **Територии на транспорта** – Закон за железопътния транспорт (ЗЖТ), Закон за пътищата (ЗП), Закон за движението по пътищата (ЗДП), Закон за

морските пространства, вътрешните водни пътища и пристанищата в Република България (ЗМПВВПРБ);

- **Територии, заети от води и акватории, Черноморско и Дунавско крайбрежие** – Закон за водите (ЗВ), Закон за морските пространства, вътрешните водни пътища и пристанищата в Република България (ЗМПВВПРБ), Закон за устройството на Черноморското крайбрежие (ЗУЧК).

Освен тях, от значение са и законовите и подзаконовите актове, регламентиращи устройството и развитието на разнообразните инфраструктурни системи от една страна и от друга – опазването на ценностите, ресурсите и критичната инфраструктура.

В широкия порядък, установяван чрез планирането на пространственото развитие и устройството на територията, основна балансираща роля би следвало да има **устройствената защита** като комплексен набор от режими на опазване. Тя е нормативно заложена в ЗУТ чрез две основни категории – особена териториално-устройствена защита и превантивна устройствена защита, които са установени в чл. 10, ал. 2 и 3 и в § 5, т. 4 и 5 от допълнителните разпоредби). По-задълбоченото тълкуване на тези две понятия спрямо свързаните законови разпоредби би подпомогнало цялостния процес на устройствено планиране и вземането на решения за степените на опазване и развитие. Също така това би изяснило границите между обществените и частни интереси, възможностите и ограниченията при ползването на земята, вещите, ресурсите и ценностите. Интерпретирането на големия набор от предмети и обекти на защита остава по-свободно от необходимото, а оттам следват и множество празнини и неизползвани възможности за отразяването им в кадастралните и устройствените планове, както и пренебрегването им в процесите на управление на национално и местно равнище.

4. Заключение

Основните изводи, които произтичат от направения преглед, са свързани с:

- фрагментацията на нормативните изисквания и слабите хоризонтални отношения между специализираното законодателство и практиката, произтичаща от него;
- активизиращото действие на европейските изисквания (Директива INSPIRE) и транспонираното законодателство (Закон за достъп до пространствени данни) по отношение на националните разпоредби, които често са „спящи“ и с по-ограничено приложение;
- множеството свързани компетентни органи на изпълнителната власт, вкл. на различни нива, чието взаимодействие зависи от по-цялостни рамки и информационни платформи;
- спешна нужда от работеща национална инфраструктура за пространствени данни и информационен модел на тези, използвани в стратегическото планиране на стратегическото развитие и устройството на територията.

Би могло да се направи и най-общ коментар, че не са установени стандарти за оперативна съвместимост, с изключение на определената в свързаното законодателство геодезическа система БГС2005. Няма единна наредба, свързана със специализираните

карти и регистри, а са приети отделни, но не са обхванати голяма част от нужни информационни масиви, което създава множество проблеми при ползването на разнообразните данни в страната. Същевременно е невъзможно обхващането на всички данни, дори и тези, произведени от официални източници. Отгук следва нуждата за определяне на опростени правила и насоки за външния кръг от произведени от потребители и за работни цели пространствени данни, както и по-цялостно обхващане на официалните данни, използвани във връзка със специализирано законодателство и тези, попадащи в обхвата на ЗДПД, които представляват солидна основа и за устройственото планиране, както и за оценяването на въздействието на предвижданията върху околната среда и здравето.

По-целесъобразната устройствена защита на територията на страната е възможна само чрез ясно структуриране на информационните категории и информационно обезпечаване въз основа на модел за оперативна съвместимост на пространствените данни. Основание за такава политика и практика произтича от Закона за достъп до пространствени данни, транспониращ европейската директива INSPIRE. Отвъд националния портал за пространствени данни от огромно значение са основните действия и организационни системи, позволяващи интеграцията на такива данни от множество източници, както държавни и общински административни структури, така и трети лица от гражданския и бизнес сектори. В това отношение ЗЕУ, ЗДОИ и ЗДПД предоставят необходимите основни условия, но изпълнението им е свързано със съвместното действие на набор от министерства, държавни агенции и центрове, големи общини или такива с изграден капацитет, неправителствени, професионални и бизнес организации.

Като гаранция за качеството на планирането, една потенциална система за оценка на ефективността на стратегическите планове за пространствено развитие [19, 20] би била възможна въз основа на информационна(и) платформа(и) за изследване и моделиране на средата. Такива системи е възможно да еволюират чрез приноса на множество субекти, благодарение на идеята за отвореност, включваща ГИС с отворен код, отворени данни и отворено планиране и управление [1].

Благодарности

Настоящата научноизследователска разработка по договор БН 215/18 е подкрепена финансово от Център за научни изследвания и проектиране при УАСГ.

ЛИТЕРАТУРА

1. *Димитрова, Е., Ташева-Петрова, М., Буров, А.* (2014). Системен подход за приложение на ГИС с отворен код в пространственото планиране в България. // Годишник на УАСГ, том XLVI, Свиськ IX-A, Научни изследвания I, 2013-2014, София.

2. Закон за регионалното развитие (Обн. ДВ, бр. 50 от 30 Май 2008 г., ..., изм. и доп. ДВ, бр. 28 от 29 Март 2018 г.).

3. Закон за устройство на територията (Обн. ДВ, бр. 1 от 2 Януари 2001 г., ..., изм. и доп. ДВ, бр. 41 от 21 Май 2019 г.).

4. Закон за достъп до пространствени данни (Обн. ДВ, бр. 19 от 9 Март 2010 г., ..., изм. ДВ, бр. 17 от 26 Февруари 2019 г.).

5. МРРБ (2011). Методически указания за разработване на Национална стратегия за регионално развитие на Република България (2012-2022), Регионални планове за раз-

витие на районите от ниво 2 (2014-2020), Областни стратегии за развитие (2014-2020) и Общински планове за развитие.

6. МРРБ (2016). Наредба за условията, реда и сроковете за изготвяне, съгласуване, приемане, актуализиране и изпълнение на Националната концепция за пространствено развитие, регионалните схеми за пространствено развитие на районите от ниво 2 и регионалните схеми за пространствено развитие на районите от ниво 3.

7. Национален център за териториално развитие ЕАД (2017). Предварително проучване „Национален морски пространствен план, предвид транспониране на Директива 2014/89/ЕС на Европейския Парламент и на Съвета, влязла в сила от 18.09.2014 г. за установяване на рамка на пространствено морско планиране на проект MARSPLAN-BS“.

8. МРРБ (2017). Доклад за първоначална оценка на състоянието на морските сектори в България предвид транспонирането на директива за установяване на рамка за морско пространствено планиране и изпълнението на проект MARSPLAN-BS.

9. *Маргарита Станчева, Христо Станчев, Антон Кръстев, Атанас Палазов и Мария Янкова* (2018). Трансгранично морско пространствено планиране за Черно море – Румъния и България (MARSPLAN-BS) EASME/EMFF/2014/1.2.1.5/2/SI2.707672 MSP LOT 1/Black Sea/ Работен пакет 1, Дейност 1.1, Компонент 1.1.2. Казуси по основните предизвикателства в рамките на морското пространство на Румъния и България казус 3 Бургас: взаимодействия суша – море.

11. МРРБ (2014) Наредба № 8 от 14 юни 2001 г. за обема и съдържанието на устройствените планове.

12. Съдържание и знакова система на земеустройствените планове и карти. Договор БН 188/16, ЦНИП при УАСГ, с ръководител доц. д-р инж. Милена Мотева (2016-2017 г.).

13. *Мотева, М., Стоева, А., Пенев, П., Каранов, А.* (2017). Земеустройствен план, карта на възстановена собственост и кадастрална карта – настояще и перспективи. // Годишник на Университета по архитектура, строителство и геодезия, София, Том 50 Брой 4.

14. *Найденев, Н.* (2018). Предложение за знакова система за целите на устройственото проектиране на земеделските територии. // Годишник на Университета по архитектура, строителство и геодезия, София, Том 51 2018 Брой 12.

15. Закон за устройството и застрояването на Столичната община (Обн. ДВ, бр. 106 от 27 Декември 2006 г., ..., изм. и доп. ДВ, бр. 31 от 10 Април 2018 г.).

16. СОС (2007). Наредба за условията и реда за предоставяне на данни и за издаване на справки за предвижданията на общия устройствен план на Столична община.

17. Закон за устройството на черноморското крайбрежие (Обн. ДВ, бр. 48 от 15 Юни 2007 г., ..., доп. ДВ, бр. 28 от 29 Март 2018 г.).

18. МРРБ (2008). Наредба № 1 от 16.09.2008 г. за създаването и поддържането на специализираните карти и регистри на обектите по чл. 6, ал. 4 и 5 от Закона за устройството на Черноморското крайбрежие.

19. *Димитрова, Е., Ташева-Петрова, М., Буров, А., Мутафчийска, И.* (2017). Ефективност на инструментите за стратегическо пространствено планиране на местно ниво: система за оценяване. // Годишник на УАСГ. Том 50, брой 3, стр. 31-50.

20. Димитрова, Е., Ташева-Петрова, М., Буров, А., Мутафчийска, И. (2018). Стратегическите пространствени планове на местно ниво в България: очакван и реален принос в процеса към устойчиво развитие. // Годишник на УАСГ, Том 51, брой 12, стр. 211-225.

TOWARDS AN INFORMATION MODEL FOR SPATIAL PLANNING AND INTEGRATED SPATIAL PROTECTION ON THE TERRITORY OF THE REPUBLIC OF BULGARIA

A. Burov¹, I. Mutafchiiska²

Keywords: data and information model, spatial planning, spatial protection, territory

ABSTRACT

The paper aims to outline part of the results achieved in the first stage of the research project “Information Platform for Environmental Monitoring”, and particularly the conclusions from the current review of the legal framework about systemic interconnection in the information and data model. The synthesized results of the review are presented both regarding the general information base in planning the strategic development and spatial planning, as well as the specific information issues related to spatial protection. The conclusions of the analysis point to the need for regulatory and operational measures to overcome identified deficits.

¹ Angel Burov, Chief Assist. Prof. Dr., Dept “Urban Planning”, UACEG, 1 H. Smirnenski Blvd., Sofia 1046, e-mail: burov_far@uacg.bg

² Irina Mutafchiiska, Chief Assist. Prof. Dr., Dept “Urban Planning”, UACEG, 1 H. Smirnenski Blvd., Sofia 1046, e-mail: irina.mutafchiiska@gmail.com